

Kevervallen tot wering van de Japanse kever (*Popillia japonica* Newm.)

Traps for prevention of the Japanese beetle

door/by

P. H. VAN DE POL

Plantenziektenkundige Dienst, Wageningen

Op aanbeveling van de European Plant Protection Organization (EPPO) gebruikt de Plantenziektenkundige Dienst sinds enkele jaren kevervallen. Deze dienen er toe eventuele exemplaren van de Japanse kever (*Popillia japonica* Newm.), welke met vliegtuigen, schepen of andere transportmiddelen of met goederen ons land zouden binnenkomen, tijdig op te vangen en onschadelijk te maken (VAN DE POL — 1956).

De vallen zijn vervaardigd volgens Amerikaanse gegevens. Zij bestaan uit een trechter, waarop vier vleugels gemonteerd zijn. In het centrum van de vleugels bevindt zich een flesje, waarin zich het lokmiddel bevindt. Aan de trechter is een busje bevestigd, waarin de gevangen kevers terecht komen.

Foto Plantenziektenkundige Dienst, Wageningen

Links Japanse kever (*Popillia japonica* Newm.), rechts Rozenkever (*Phyllopertha horticola* L.). Vergroot

De werking der vallen berust zowel op het effect van het gebruikte lokmiddel als op dat van de gele kleur, die zij hebben. Als lokmiddel wordt een mengsel van 10 volumedelen geraniol op 1 volumedeel eugenol gebruikt. Het lokmiddel verdampst door middel van een katoenen pit, die uit het flesje steekt. De vallen zijn geheel geel geverfd, welke kleur op deze kevers nl. een attractieve werking blijkt uit te oefenen.

De vallen zijn geplaatst op die punten, waar gevaar bestaat, dat de Japanse kever ons land binnendringt, nl. in de havens van Vlissingen, Rotterdam en Amsterdam en op de vliegvelden Iepenburg, Valkenburg, Schiphol en Soesterberg.

In de havens zijn zij vooral geplaatst aan of in de nabijheid van de kaden, waar schepen aankomen uit Japan en de Verenigde Staten. Op de vliegvelden bevinden de vallen zich rondom die gedeelten van het terrein, waar de vliegtuigen aankomen en geopend worden en waar de lading wordt uitgeladen en opgeslagen.

Gegevens uit andere landen wijzen op het belang van deze maatregelen. Zowel op het vliegveld Prestwick (Schotland) als op de vliegvelden in Californië en Hawaii werden Japanse kevers, welke met vliegtuigen waren meegekomen, waargenomen. In verband met het feit, dat het intercontinentale luchtverkeer steeds toeneemt, wordt ook het gevaar dat schadelijke insecten van het ene werelddeel naar het andere worden overgebracht, steeds groter. Dit is dan ook de overweging van EPPO geweest om tot het adviseren van het plaatsen van Japanse kevervallen in West-Europa over te gaan.

De controle van de vallen heeft plaats door ambtenaren van de Plantenziektenkundige Dienst. Jaarlijks wordt in het tijdvak van 15 juni tot 1 oktober de inhoud van de vallen om de twee weken nagegaan en worden de in de vallen aangetroffen kevers voor determinatie naar Wageningen gezonden. Tot dusver is de Japanse kever niet aangetroffen. Aangezien het wellicht interessant is vast te stellen van welke families bepaalde soorten op deze vallen reageren, volgt onderstaand een overzicht van de in 1956 gevangen kevers op de vliegvelden Iepenburg (12 vallen), Valkenburg (13 vallen), Schiphol (26 vallen) en Soesterberg (4 vallen).

Tabel 1. Overzicht van in 1956 met behulp van Japanse kevervallen gevangen kevers op vier vliegvelden in Nederland.

Survey of the beetles caught in 1956 at four airports in the Netherlands with Japanese beetle traps.

	Iepenburg	Valkenburg	Schiphol	Soesterberg	Totaal
Carabidae	10		11		21
Dytiscidae		1	2		3
Staphylinidae	1		6		7
Silphidae			1		1
Histeridae			6		6
Coccinellidae	1		6		7
Hydrophilidae	4	8	17		29
Scarabaeidae	9	6	21	18	54
<i>Phyllopertha horticola</i> L.		44	2	2121	2167
Elateridae		1	2	1	4
Telephoridae		1	3	3	7
Cerambycidae			1		1
Chrysomelidae			1		1
Curculionidae			5	1	6
Totaal	25	61	84	2144	2314

Uit dit overzicht blijkt duidelijk, dat vertegenwoordigers van de meeste keverfamilies niet of nauwelijks op de vallen reageren. Een uitzondering hierop maken de Scarabaeidae. Hiervan is het vooral de nauw met de Japanse kever verwante rozenkever (*Phyllopertha horticola* L.), die in grote aantallen wordt gevangen. In 1956 bestond 94% van de vangst uit rozenkevers, in 1955 was dit 90%. De resterende 6 en 10% van de vangst werd gevormd door vertegenwoordigers van resp. 13 en 8 families.

Summary

A survey is given of Coleoptera caught in Japanese beetle traps at four airports in the Netherlands in 1956 (table 1). It appears that most Coleoptera families do not react at all or react only slightly upon the traps. The Scarabaeidae form an exception hereto. Especially the garden chafer (*Phyllopertha horticola* L.) which belongs to this family and which species is closely related to the Japanese beetle has been caught in large numbers. In 1956 94% of the total catch consisted of garden chafers; the remaining part consisted of representatives of 13 families. In 1955 these figures were respectively 90% and 8 families.

Up till now the Japanese beetle has not been found in the Netherlands.

Literatuur

POL, P. H. VAN DE, 1956, Maatregelen tot wering van de Japanse kever (*Popillia japonica* Newm.). *Tijdschr. Pl.ziekten*, 62 (1956): 204—208.

Barrett, Ch. and A. N. Burns, *Butterflies of Australia and New Guinea*, N. H. Seward Pty. Ltd., Melbourne, 1951 (prijs £ 2.15.10).

Door de belangrijke emigratie, welke de laatste jaren van ons land uit naar Australië heeft plaats gehad, is ons contact met dit werelddeel evenredig toegenomen. Ook de entomoloog heeft onder deze omstandigheden meer kans op vlindermateriaal uit dit gebied dan voorheen, waartegenover de emigrant, die belangstelling heeft voor de hem omringende natuur, behoefte zal gevoelen aan enige voorlichting.

In verband hiermede werd voor onze bibliotheek bovengenoemd boekje (187 p.) aangeschaft, dat in kort bestek een duidelijk globaal overzicht geeft van de dagvlinderwereld van Australië en het bijbehorend deel van Nieuw-Guinea. De bestaande handboeken van WATERHOUSE & LYELL — *Butterflies of Australia* (1914) — en van WATERHOUSE alleen — *What butterfly is that?* (1932) — zijn uitverkocht en voor wat eerstgenoemd werk betreft niet meer up to date te noemen. Het nieuwe werkje dient nu om in de ontstane behoefte te voorzien zonder daarbij al te zeer in details te treden. Zoals gewoonlijk in dergelijke gevallen komen dan de Lycaenidae en de Hesperiiidae nog al te kort, doch dit zijn de vlinders, die de belangstellende leek eerst in de tweede plaats opvallen.

BURNS, die een grote verzameling vlinders van Australië en Nieuw-Guinea heeft bijeengebracht, verzorgde het systematische gedeelte en de zorgvuldige beschrijving der behandelde soorten. BARRET voegde hier belangrijke gegevens over de biologie aan toe en aldus ontstond dit boekje, waarin iedere lepidopteroloog wel iets nieuws kan vinden. Een enkele maal glijden de schrijvers uit. Zoo op bladz. 111, waar van de kleine oranje *Neptis*-soort *Rabinda consimilis stenopa* Frhst. wordt verteld, dat deze vlinder „occasionally finds its way as far as Europe”. In „SEITZ”, deel 9, staat op bladz. 598 te lezen, dat deze subspecies „am häufigsten nach Europa kommt” d.w.z. in papillotten.

De 8 gekleurde platen, voor de grotere vlinders op verkleinde schaal, zijn nauwkeurig en zeer goed getroffen. De lezer zal echter moeten bedenken, dat veel van het schoons, dat hem wordt voorgezet, uitsluitend in Queensland en Nieuw-Guinea vliegt, zodat enige teleurstelling bij aankomst in Sydney of Melbourne zonder deze voorkennis begrijpelijk is. Voorts bevat het boek 10 foto's, hoofdzakelijk van karakteristieke vangplaatsen, alsmede 14 pentekeningen, vooral van rupsen en poppen.

Als eerste inleiding tot de Australische vlinderwereld zal dit werkje van BARRETT & BURNS ongetwijfeld goede diensten kunnen bewijzen. — E. J. NIEUWENHUIS.